

D ů v o d y:

Odvolací soud správně dovodil, že žalobkyně mohla již z poznámky na směnce, připojené záložnou v K., seznati, že směnka pozbyla svého účelu a že jí K. nebyl oprávněn dále použít. V tom směru stačí poukázati ke správným důvodům napadeného rozsudku. Poukaz dovolatelů k pojednání o právech indosatáře v učebnici Grünhutově nepřiléhá, neboť nejde o tuto otázku, nýbrž o námitku obmyslnosti (*exceptio doli*). Bylo-li prokázáno, že žalobkyně věděla, že směnka sloužila ke krytí úvěru a že akceptant za držitele směnky zaplatil úvěr, a přes to směnku na se převedla, by jí dále použila, jednala obmyslně a možno i proti ní s úspěchem vznést námitku placení, která by jinak příslušela směnečným dlužníkům jen proti bezprostřednímu jich předchůdci. Že žalující banka nebyla při nabytí směnky bezelstnou, vyplývá ostatně také ze zjištění soudu první stolice, které odvoláním nebylo napadeno a v odvolacím řízení nedoznalo změny, dle něhož K-ovi při eskomptu směnky nevyplatila valutu, čekajíc, až jak to dopadne u soudu.

Čís. 8269.

Předměty potřebné k provozu podniku jsou příslušenstvím budovy, je-li tato zařízena k provozu určité živnosti a je-li k tomu výlučně neb aspoň převážně určena. Rozhodným jest toliko určení strojů a dílenského zařízení k trvalé potřebě podniku, nikoliv snad víceméně pevné fysické spojení s budovou.

(Rozh. ze dne 1. září 1928, Rv I 2116/27.)

Na nemovitosti firmy B. a T. byl povolen na základě kauční listiny vklad zástavního práva pro žalující banku a to se vším v dílenské budově na této stavební parcele se nacházejícím a jiným příslušenstvím. Žalobou, o níž tu jde, domáhala se žalující banka na úpadkové podstatě firmy B. a T. zjištění, že věci v žalobě jednotlivě uvedené jsou příslušenstvím dílny zřízené na stavební parcele. *Procesní soud první stolice* uznal podle žaloby. *D ů v o d y*: Znaleckým posudkem a výpovědí svědků ve spojení s místním ohledáním v dílně bylo zjištěno, že z předmětů v rozsudečném výroku uvedených dva vrtací stroje, dva soustruhy a hoblovací stroj jsou přišroubovány na cementových podkladech, zapuštěných do podlahy, brousící stroj jest pevně přišroubován na zděném podkladě a jeden elektromotor jest přišroubován na podložkách upevněných ve zdi a že všechny tyto předměty jsou nutné k provozu dílny a bezpodmínečně potřebné. Vlastnost příslušenství těchto předmětů jest tudíž jednak pevným spojením s dílenskou budovou jednak určením a věnováním jich vlastníky dílny k trvalému použití v ní a k provozu v ní založena a jest nerozhodno, že ne všechny předměty byly uve-

deny do pevného spojení s budovou. Okolnost, že tyto předměty jsou použitelné také v jiné dílně téže živnosti nepřichází v úvahu. Dílenská budova byla zřízena k provozování živnosti a nutno ji tudíž považovati za dílnu jejich živnostenského odvětví podle jejich úmyslu a soud nabyt předsvědčení, že předměty uvedené v rozsudečném výroku jsou příslušenstvím této dílny. Podle znaleckého posudku nutno považovati také polní kovárnu za nutnou věc pro dílnu, ježto dílna není výlučnou dílnou k opravě automobilů a slouží také ku provádění prací strojnických a zámečnických. Soud jest toho předsvědčení, že také psací stroj Adler jest nezbytným k provozování obchodů v provozu dílny. Ježto jest zjištěno, že se usnesl výbor věřitelů prodati zařízení dílny, má žalobkyně zájem na tom, by byla co nejdříve zajištěna vlastnost příslušenství v inventáři označených a s dílenskou budovou zavazených předmětů (§ 228 c. ř. s.).

O d v o l a c í s o u d napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Pokud jest odvolání v rámci právního posouzení provedeno, odkazuje se především na správné odůvodnění prvního soudu, jež vývody odvolacími nebylo ani vyvráceno ani otřeseno, a jež odvolací soud jakožto spisům a zákonu odpovídající v celku sdílí. K výkladu pojmu příslušenství ve smyslu §§ 294 a 297 obč. zák., jak v odvolání strany žalované jest obsažen, jest uvést toto: Byť bylo by souhlasiti s názorem žalovaného správce úpadekové podstaty, že sepsáním inventáře zástavní právo na věcech v něm sepsaných nevzniklo, neziskává tím odvolání nic pro své stanovisko, poněvadž věci staly se zástavou pro pohledávku žalobkyně již v původní dílně postavené na stavební parcele čís. kat. 923/2 tím způsobem, že vklad zástavního práva na tuto nemovitost založil zástavní právo i k jejímu příslušenství (§ 457 obč. zák.). Stačí, je-li vklad zástavního práva na nemovitost platný, což v tomto případě jest nesporno, a není třeba ke zřízení zástavního práva na movité příslušenství nemovitosti ještě zvláštního odevzdání (Pfersche: Allgemeine Lehren des bürgerl. Rechtes 1907 str. 25 II. d.). Příslušenství zůstává v poutu nemovité zástavy, třeba bylo přeneseno do nové dílny; a poznámka v inventáři věřitelkou dne 18. května 1923 vepsaná má jen význam evidenční právě tak jako plomby na některých strojích posud se nalézající. Inventář v pochybnosti nahražoval by ovšem symbolické odevzdání zástavy (§§ 427, 452 obč. zák.). Postrádá-li odvolatel při některých kusech strojního zařízení dílny, že nebyly ve smyslu § 297 obč. zák. k cementovému nebo zděnému spodku pevně přišroubovány, přehlíží, že toho k pojmu »příslušenství« třeba není a že podle poslední věty tohoto § stačí, že jsou určeny k trvalému užívání věci hlavní. Tu pak zjistil první soud bezvadně, že úpadci určili je k trvalému provozování své živnosti i v nové dílně, kamž dne 1. října 1922 živnost přenesli. Z tohoto zjištění vycházejí uznal první soud správně, že zařízení v odst. I. rozsudečného výroku uvedené jest příslušenstvím ve smyslu § 297 obč. zák. a odvolací soud tento závěr jako zákonu odpovídající sdílí. Není příčiny, by povaha příslušenství odepřena byla psacímu stroji, jež i podle exekučního řádu (§ 251 čís. 6 ex. ř.) vyloučiti by bylo z exekuce.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatel napadá rozsudek odvolacího soudu pro nesprávné právní posouzení věci (§ 503 čís. 4 c. ř. s.), leč neprávem. Dovolatel sám připouští, že sporné stroje a zařízení dílny jsou příslušenstvím podniku firmy B. a T., popíráje jen, že jsou příslušenství samé budovy. Jelikož však podnik se provozuje v budově, která vlastníky k provozu strojírenské dílny byla určena a jako taková byla zařízena, staly se sporné předměty příslušenstvím budovy. Ustálená nauka právní a judikatura pokládají předměty potřebné k provozu podniku za příslušenství budovy, je-li tato k provozu podniku zařízena a je-li k tomu výlučně neb aspoň větším dílem určena (Randa: Držba str. 531, Krainz-Ehrenzweig § 165, Ohmeyer: Das Unternehmen als Rechtsobjekt § 2). Již soud odvolací správně zdůraznil, že podle § 294 obč. zák. jest rozhodným jen toto určení strojů a dílenského zařízení k trvalé potřebě podniku a nikoli snad víceméně pevné fyzické spojení s budovou (viz sb. n. s. čís. 2799). Nezáleží proto na tom, že se prý přišroubování strojů stalo jen k vůli jejich stabilitě. Ani ta okolnost, že předměty mohou býti kdykoliv odšroubovány a přeneseny jinam, nemění nic na jejich vlastnosti jako příslušenství, dokud skutečně jinam přeneseny nebyly. Zmiňuje-li se zákon v § 294 obč. zák. o určení k trvalé potřebě hlavní věci, je to míněno jen jako protiklad k přechodné potřebě, není však míněno spojení s hlavní věcí navždy. Ani ta okolnost, že se může státi, že celé řady nástrojů není používáno po měsíce, nezbavuje jich vlastnosti jako příslušenství, jakmile jest zjištěno, že je jich všech třeba k provozu strojírenské a zámečnické dílny.

Čís. 8270.

Zákon ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. o pojištění zaměstnanců pro případ nemoci, invalidity a stáří.

O nároku pojišťovny proti zaměstnavateli ve smyslu § 20 (2) zákona rozhodují soudy rozhodčí a pojišťovací, nikoliv řádné soudy, třebas byl zaměstnavatel nárok uznal.

(Rozh. ze dne 1. září 1928, R II 213/28.)

Žalující okresní nemocenská pojišťovna domáhala se na žalovaném peníze, jež zaplatila za zaměstnance žalovaného, jehož podle tvrzení žaloby žalovaný přijal do svých služeb dne 24. listopadu 1925, avšak k nemocenskému pojištění přihlásil teprve dne 30. listopadu 1925, dělník pak dne 28. listopadu 1925 onemocněl. Námitce nepřipustnosti pořadu práva soud první stolice vyhověl a žalobu odmítl. D ů v o d y: Soud omeziv jednání na námitku nepřipustnosti pořadu práva vzal za zjištěno dopisem žalovaného, že žalovaný se zavázal platiti žalobkyni